

790 BENEDICTO MAGISTRO ET PIO PATRI COLCU^{a 1} ALCVINE HUMILIS LEVITA SALUTEM.

ineunte
anno.

Audita sanitate et prosperitate paternitatis vestre, totis, ut fateor, gavisus^b sum visceribus. Et quia curiosum te nostri itineris putavi vel rerum in mundo nuper gestarum, per hos rusticitatis² meae apices tuae providentiae innotescere curavi seu audita seu visa.

Primo sciat dilectio tua, quod miserante Deo sancta eius ecclesia in partibus Europae pacem habet^c, proficit et crescit. Nam antiqui Saxones et omnes Frisonum^d populi, instante rege Karolo, alios premiis et alios minis sollicitante³, ad fidem Christi conversi sunt.

Sed anno transacto⁴ idem rex cum exercitu inruit^e super Sclavos, quos nos¹⁰ Vionudos^f dicimus, eosque suae^g subegit dicioni.

Greci vero tertio anno⁵ cum classe venerunt in Italiam; et, a ducibus regis praefati victi, fugerunt ad naves. Quattuor milia ex illis occisi et mille captivi feruntur.

Similiter et Avari, quos nos Hunos dicimus, exarserunt⁶ in Italiam et, a christianis superati, domum cum obprobrio reversi sunt. Nec non et super Baugariam inruerunt⁷,¹⁵ qui et ipsi ab exercitu christiano superati et dispersi sunt.

Etiam^h et eiusdem christianissimi regis duces et tribuni multam partem Hispaniae tulerunt a Saracenis, quasi trecenta milia in longum per maritima⁷. Sed heu pro dolor, quod idem maledicti Saraceni, qui et Aggareni, tota dominantur Affrica, et Asia maioreⁱ maxima ex parte. De quorum egressione tue venerande prudentiae dudum,²⁰ ut estimo, scripsi.

De cetero, pater sanctissime, sciat reverentia tua, quod ego filius tuus et Ioseph vernaculus tuus Deo miserante sani sumus; et tui amici toti, qui apud nos sunt, in prosperitate Deo serviunt.

Sed nescio quid de nobis venturum fiet^k. Aliquid enim dissensionis¹, diabolico²⁵ fomento inflammante, nuper inter regem Karolum^m et regem⁸ Offan exortum est, ita ut utrimque navigatio interdicta negotiantibus cessat⁹. Sunt qui dicunt nos pro pace esse in illas partes mittendos^{n 10}. Sed obsecro, ut vestris sacrosanctis orationibus manentes vel euntes muniamur. Nescio quid peccavi, quia tuae paternitatis dulcissimas litteras multo tempore non merui videre; tamen pernecessarias orationes sanctitatis³⁰ tuae me cotidie sentire credo.

Misi caritati tue aliquid de oleo, quod vix modo in Britannia invenitur, ut dispensares per loca necessaria^o episcoporum ad utilitatem vel^p honores^q Dei. Misi

^a) colcui A 1, colcan A 1*, qui addit lectori in Scotia, colcui A 2. ^b) gavisos A 1. ^c) habaeat A 2. ^d) fresonum A 1. ^e) irr. A 1. ^f) Vionundos A 1. ^g) sub suae dic. A 1. ^h) etI. A 2. ⁱ) maiora A 2. ^k) fiat A 1*. ¹) disentionis A 2. ^m) Korolum A 2. ⁿ) mittendas A 2. ^o) necesaria A 2. ^p) vel om. A 2, hominum vel A 1*. ^q) honoris A 2, A 1*.

1) de quo in Simeonis Dunelmensis hist. reg. Angl. ad a. 794 (p. 56) haec leguntur: 'His diebus Colcu presbyter et lector ex hac luce migravit ad Dominum, quo percipit laudem felicitatis pro laboribus terrenis'. J. Colgu docuit in monasterio Clonmacnoise. 2) De rusticitate sua saepius loquitur⁴⁰ Alcvinus, cf. infra epp. 10. 97. 136. 143. 145. 161. 3) Cf. Vitam Sturmi c. 22 (SS. II, 376): 'partim bellis, partim suasionibus, partim etiam muneribus — gentem illam (Saxonum) ad fidem Christi convertit' J. 4) anno 789. 5) i. e. 'tertio abhinc anno'; a. 788, cf. Abel-Simson, Jahrb. I, 632—634. 6) item anno 788. cf. Ann. S. Emmerammi 788: 'Huni ad Furgali et in Baiouuaria'. 7) anno 785. Chron. Moissiacense (SS. I, 297) 785: 'Eodem anno Gerundenses homines Gerundam civitatem Carolo⁴⁵ regi tradiderunt', cf. Abel-Simson, Jahrb. unter Karl d. Gr. I, 510. 8) Merciorum. 9) Cf. Gesta abbatum Fontanellensium c. 16, ed. Löwenfeld p. 46—47. 10) e Britannia in Franciam, si Mabilioni (Acta SS. ord. S. Bened. saec. IV, 1, 187) et Sickelio (Alcuinstudien p. 524 n. 1) fides habenda est, Jaffé, quem plerique recentiores secuti sunt, eum a Carolo ad Offam mittendum esse putavit.